

Waarom recht op staken zo belangrijk is bij De Lijn.

Als voorzitter van ACOD-TBM heb ik samen met de collega's de afgelopen tijd al dikwijls de wenkbrauwen gefronst, met de uitverkoop van alle personeelsleden door de directie van De Lijn.

Onbegrijpelijk dat de recente- en *terechte* stakingen nog geen belletje hebben doen rinkelen bij de Raad van Bestuur en de regering. Het is thans onmiskenbaar dat er iets schort met de door het management ingeslagen weg.

Je zou verwachten dat de regering eindelijk voluit zou gaan voor een "*maximale dienstverlening*" voor de reizigers van De Lijn, maar neen, zij gaat ervoor zorgen dat de reiziger steeds kan rekenen op een "*minimale dienstverlening*" tijdens stakingsdagen.

Waarom zou de directie nog onderhandelen met de vakorganisaties? De directeuren behouden hun bonussen, sociale vrede of niet. Een mogelijke suggestie: laat de bonussen en variabele wedden afhangen van het aantal zodat wij misschien niet meer voortdurend stoten op een weigering om in dialoog te gaan?

Daarenboven wordt het er voor het management *in zijn ivoren toren* alleen maar beter op, nu enkele directieleden beloond zullen worden met een Tesla. En dit in tijden waarin iedereen moet besparen bij De Lijn. Aldus stellen wij ons de vraag hoe De Lijn haar personeelsleden zal bedanken voor hun inspanningen en onvermoeibare toewijding om een essentiële dienstverlening te bieden gedurende de uitzonderlijke omstandigheden van de laatste maanden. Hier ook een mogelijke suggestie: het bestaand budget van 2 x 50 euro/2020-2021 voorzien voor teambuildings investeren in een consumptiecheque. Maar ook dit voorstel lijkt tevergeefs.

"Wij zullen hen belonen met een stuk chocolade". Ja u leest het goed, deze directie denkt "een kinderhand is gauw gevuld"!!!! De reorganisatie DL2020 heeft alleen maar geleid tot ontevredenheid, met als gevolg dat De Lijn een groot deel van haar personeel ziet uitvallen door ziekte.

De adviezen die vanuit het personeel gegeven worden in de Ondernemingsraad worden gewoon genegeerd en elementen m.b.t. de veiligheid die via het CPBW worden aangebracht, steeds voor zich uitgeschoven.

De collega's van de belbuscentrale en leerlingenvervoer worden letterlijk bij het huisvuil gezet. De Lijn, een bedrijf van 8000 personeelsleden, slaagt er niet in om deze medewerkers te integreren in andere diensten. Er wordt gesproken over de sluiting van een bedrijfstak en als vakorganisatie dringen wij daarom aan op een dialoog en sociaal overleg om te komen tot individuele oplossingen op plaatselijk niveau. De directie weigert dit systematisch en geeft weinig tot geen antwoorden, zelfs niet op nationaal niveau.

De medewerkers van de personeelsplanning schreeuwen het uit dat de werkdruk veel te hoog ligt en vragen via de vakorganisatie een overleg met de directie. Plots wordt deze dienst echter niet meer aangestuurd vanuit Mechelen, wat oorspronkelijk de bedoeling was van de cao DL2020. De Lijn zal de dienst planning terug *plaatselijk* runnen. **Ingevolge** deze vaststelling vroegen wij dus bij de *plaatselijke* directie een onderhoud aan. Hierop kwam geen reactie waardoor wij noodgedwongen moesten aankloppen bij de directeur generaal Ann Schoubs (!) met ons verzoek opdracht te geven om het *plaatselijk* overleg op te starten. Wij wachten echter nog steeds op een uitnodiging!

Terwijl telewerk reeds een aantal maanden verplicht wordt door de regering als maatregel tegen de verspreiding van Covid-19, ziet De Lijn thuiswerk nog steeds als een 'gunst'. Daarom wil zij voor bepaalde personeelscategorieën een addendum doorvoeren waarin staat dat de kosten voortvloeiend uit thuiswerk, in het basisloon inbegrepen zitten. Moeten wij hieruit besluiten dat deze personeelsleden dus eigenlijk overbetaald waren?

De collega's van de technische diensten vragen boven alles betere werkomstandigheden. Zij hebben enkele weken geleden bedreigd met een staking omdat zij niet over veiligheidskledij beschikten. Zo ver moeten zij gaan om in orde te zijn met de veiligheidsvoorschriften. De Lijn maakt van het voorzien van basiskledij helaas geen prioriteit en dit roept toch vragen op bij het personeel.

De reiziger zal ongetwijfeld gemerkt hebben dat De Lijn niet wakker ligt van de staat van haar materiaal. Het wagenpark van De Lijn heeft er namelijk nog nooit zo slecht uitgezien en, wij de vakbonden, hebben ook al meermaals gestaakt voor veilig materiaal zowel voor de reiziger als voor het personeel.

ACOD hoopt dan ook dat hier eindelijk iets gebeurt in de positieve richting.

Het wordt hoog tijd dat zowel de regering als de Raad Van Bestuur bij De Lijn werk maken om de "gratis" bonussen aan banden te leggen bij het management, zodat de Vlaamse Vervoersmaatschappij, die ooit een voorbeeldig en sociaal bedrijf was, terug een organisatie wordt waar "iedereen" fier op is. Dit in het belang van de reiziger die er gebruikt van maakt en zich veilig moet voelen, evenzeer als in het belang van alle personeelsleden die hun 2^{de} thuis terug moeten vinden.

Hopelijk stopt deze regering met oplossingen zoeken voor een minimale dienstverlening en geeft zij de opdracht aan de directie om samen met de vakorganisaties tot een maximale dienstverlening te komen waar de reiziger recht op heeft.

Wij streven ernaar dat reizigers na de covid19-periode met plezier hun ticketje laten zien aan de controleurs die daar met de glimlach naar vragen.

Momenteel in deze *onveilige* situatie is het niet verplicht, maar vindt de directie controle op vervoersbewijzen tóch noodzakelijk en brengt onnodig de controlediensten in gevaar.

Wij veronderstellen dat veiligheid en gezondheid vooropstaat bij De Lijn, maar niets blijkt minder waar. Ook de preventieve veiligheidsmaatregelen zijn voor verbetering vatbaar.

Heeft een overheidsbedrijf als De Lijn dan geen voorbeeldfunctie te vervullen?

Dit alles kunnen wij op twee manieren interpreteren: Óf de Vlaamse regering is *niet* fier op haar overheidsbedrijf, dat ten dienste staat van de reizigers. Óf bij het management van De Lijn zijn er enkelingen aan het roer die niet op de juiste plaats zitten.

Wij streven om samen met de techniekers, bedienden, chauffeurs en alle tijdelijke medewerkers die het verdienen om ook een vaste betrekking te krijgen binnen De Lijn, de reiziger terug centraal te zetten.

Ondanks deze *kritiek* willen wij onze nieuwe directeur-generaal Ann Schoubs nog alle kansen geven om ons snel uit deze negatieve spiraal te halen.

Franky Van Boven

Voorzitter ACOD/TBM